

que als. anti'pedet, n'regava d'un he- 662
mister a l'altre dient com a límit bagatge un
vintí. A la goleta hi havia feliça per estona. Puntíp s'hi havia
una altra m's clarament s'escrivia per l'illa.
L'inspector havia anotiat que no se rebria ningú que
no assistís cap imitantació, que no assistiria a cap
espectacle. Es dedicaria exclusivament a inspeccions
que va pel gil Maria, virgut. calia que ceda home a
la seva oficina o despatx i preparés a esser preguntes,
inspeccional, examinat. L'inspector no volia esdevenir
amic de ningú a Pineda, perquè davore d'aquest possible
amic hi hauria tingut amic inspecionable
L'inspector volia pel damunt de tot inspeccions
a fons i en extensió i, en aquest cas, els amics fan
una que elles havia d'arribar. Puntíp s'hi havia
posat amb un matxa que

L'inspector només volia inspeccionar i tolerar 663
el violí.

- Pelòs quei l'acompanyarà ~~en el viatge~~ *el violí?* pregunta alvi.
- Madame Choffat, respongué madame Gourdon.

Efectivament, monsieur Choffat no era francès ni funcionari. No havia d'ésser inspeccionat. Iixò volia dir que no hi havia cap inconvenient que la seva mulher pregués el terrible personatge.

L'inspector: jo passauem moltes vètules assajant. Madame Gourdon, per bé que esposa de funcionari, també havia estat acceptada a la Residència Governamental. L'inspector tro-
vava en la seva amiga amb Beethoven. Beethoven, com qualsevol
funcionari espantat, rossava a la seva tomba malgrat
els mil motius que el violinista li dava per a deixar-ne
i venjar-se.

Perso jo no bromejava amb el corregidor. M'aterrava ⁶⁶⁶
~~associades~~, li demanava que l'esmenés, li moccava
adesiava el ritme amb la mà com hauria fet amb un alunne.
L'inspector no semblava abotumat a ésser corregit ni
esmenat. Volia fer passar la seva i que jo el seguís. El
ara allargant, ara saltant acords com si 'allo' fos un joc d'
atrapa'm si pots. Un dia li vaig dir:

~~—~~ - Vos sempre aneu a la vostre. Sov autoritat i
obstinent però a mi me no m'impressions sense dubte qual-
tats necessàries per la vostra professió però en missica res
d'això no val. Haver d'ésser humil respectuos. obedient si
cal.

- Obedient? va exclamar l'inspector quasi horroïdal.
- Obedient si ja que jo de mèsi.

- Quan cal si. Vos esteu avesat a manar per
en missica no podeu fer-ho, ^{de qui m'una pel darrament de tot en l'autor;} 665
veu? En tractar-se de ritme i de compas m'haven d'
escoltar.

~~ta~~ Estava a punt d'enfadar-se, sort que la seva intelli-
gència va poder més que el seu orgull. Tot plegant el violí
sorria.

- Per avui ja en tinc prou, deu't he

Mentre s'estava a Taïtí, hi va haver una gran recepció a la
Residència Governamental. Dos milers de la marina de guerra
anglès feien escala a Papeete. Hi havia un gran sopar
al qual també assistí la reina Pomare'; després un
gran ball. Yo vaig tractar de parlar amb la reina
en vistes a un reportatge que havia enviat a Barcelona
per a Le Ven o per a D'aci; d'allà. La reina Pomare'
havia oblidat el francès si és que ~~a~~ l'haia ~~de~~ falt

alguna vegada. No comprenia el que jo li demanava ni jo comprenia les seues, moltes frases que ella, potser desconfiada o recelosa, em deia. El mateix m'havia esdevenint amb el seu parent, el príncep l'Homar Himori, del qual he parlat més amunt. Aquell vespre ^{amb} malgrat la gentada que omplia el saló i la calor que hi seuegava més aviat havent-hi tret les portes i finestres obertes, ningú no tenia gaire esma de dansar, ^{Només els} oficials anglesos amb elur smoking blanc i ellos testes rosses i buenes elles cauen per e- enevat duent novetes joves als braços. L'inspector em proposà un vals. No un vals angles amb passades llargues, compràben sinó un vals vienès amb giravolts concèntrics, treure ràpid era una mena de desafio. Voltariem sempre del mateix costat fins que un dels dos es marejés. En sentir el primer vertigem ^{en} Cepolla, el marejal cridaria "Cambrí" i girariem en sentit contrari.

L'inspector ellia un magnífic uniforme blanc 66 que el distingia de tots homs, però, m'hi vaig fixar, ancora calent amb les atrofíades sabates roses del dia que va desembarcar a Papeete.

madame Gourdon i jo seguim arant a fer-li companyia a la seva sumptuosa i solitària residència, Ni monsieur Gourdon, que naturalment entrava en els fumoirs menys d'inspecció. ~~que l'inspector havia d'inspeccions~~, ni monsieur Choffat que no tenia cap mena d'speciació a la música, no hi van posar mai els peus.

Quan estavem cansats d'interpretar aquella malaurada sonata de Beethoven que l'inspector volia practicacionar, un servent anomita ens servia refreshments, i whisky, ~~llicorines~~, i fruits.

L'Inspektor serrava pels colzes, Madame Goudon ⁶⁶⁸ també. Jo m'estimava mes seure al piano, cantar algunes cançó amb companyament improvisat o, parar-me a ballar le upa-upa mentre l'inspektor i Madame Goudon ~~no~~ tractaven de marcar el ritme amb alguns atuells de cuina que el cuiner Ximènès ens deixava no sense una visible recomana.

La marxa de l'inspektor de torn a França em va recar, malgrat el seu caràcter autoritari i diktatorial era un home ple de gentilera i de gràcia. El veig encorat.

Després de la marxa de l'inspektor que va ser també una gran distració per a Madame Goudon, agafà la meva amiga va recomanar una crisi de neurastenia.

~~Ja de retorna Tjühi, la vida al nostre bungalow representa la normalitat, reprenien la normalitat. Georges Poupet tornava a visitar-me acompanyat de la seva orquestra i els indígenes els veïns immediats : algun cop també mataneix martinens tornaren a invitarn a l'esperitius, monsieur Gourdon el més fidel :~~

~~els amics sopava sovint amb nosaltres~~

~~en l'últim correu de Nova Caledònia~~

~~La seva esposa havia marxat a París, era un restaurant.~~

No es sentia en un de incapaci de sopitar un dia més la vida de les illes, va agafar el primer vaixell francès que nevesava rum a Marsella. minuit gòtico no la censurava. Es resignava a veure sol, en el seu apartament ple de llibres, mentre ella es gelarà o es millorà.

- La pobre doneta, deia, conegut, sofria molt, aquesta clima ; aquesta vida provincial, la matava. Espero que a París

retrobarà el seu equilibri.

Pobre monsieur Gourdon! la seva esposa tampoc no va trobar a París l'equilibri i la pau que hi cercava. Si per uns, una altra mena de pau qmb la qual monsieur Gourdon no contava, fin matí el meu telèfon de marrons es posà a vibrar.

- Parlo amb la senyora Choffat? vi faria un peu d'home.
- Amb ~~ella~~ mateixa.
- Yo soe el senyor Tal director de correus i telegrafs. Us voldria demanar un servei. Acabem de rebre un telegramma ^{de Paris} ~~adreçat~~ a monsieur Gourdon. Li anuncia la mort ^{sobtada, un suicidi, suposat} de la seva esposa. jo no goso fer-li portar ^{el telegramma} sense preparar-lo. Us en voldria encarregar? Sé que us uneix una gran amistat. i una dona sempre fa aquells encàrrecs, ben desagradable, ho reconec, millor que un home.
- Entesos, monsieur un Tal. ~~S'oposa~~ Fen-me portar el telegramma

- i còrrs a dar aquell gran disgust al patre Monsieur Gourdon
- ② Primer li vaig telefonar, ~~dic~~ ^{67, 68} No sabia com preparar-lo
- ③ Ell es pensava que era per invitar-lo a sopar o per a demanar-li algun llibre de la seva ~~explosiva~~ ^{excepcional} biblioteca, com jo feia sovint. La seva veu era alegre i confiada en respondre
- A les vostres ordres, estimada senyora. Com esteu?
  - Bé, estimat amic, jo estic bé: Monsieur Choffet també però la vostra esposa no tant.
  - Què sabeu? ^{amb veu alarmada} exclamà ~~la seva veu ben ben diferent de~~ patre. ~~ella~~ Ha escrit? Què passa?
  - No m'ha escrit. ~~ja~~ ^{per} que no vau fer cap! Ara mateix vine a declarar. Vos - ho.
  - Volen que jo vingui?
  - No, no, espereu un moment. vine a casa vostra

Podreu imaginar-vos l'escena. Monsieur Gourdon era ⁶²² un home de cor, sincer i natural. La seva pena, en saber la notícia era autèntica i no gens teatral.

- ja sabia, deia entremig dels seus sangles, ja sabia que un dia o altre esdevindria això; No podia dormir, prenia els somnifers a graps, dues vegades havia estat a les portes de la mort... Ara ja no t'remei,